

א.ד.

פרוטוקול מס. 48/7

מישיבת ועדת הכספים
התקיימה ביום ד', ג' בשבט, תשט"ו - 26.1.55 בשעה 9.15

נ ר כ ה י ם

חברי הוועדה:

- י. גורי - יו"ר
- ח. אריאב
- ש. בז'רנו
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ק. לוז
- ח. למדן
- י. פורדר
- ז. שפר

מוזמנים:

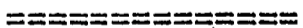
- פ. ספיר - מנהל משרד האוצר.
- י. ספיבק - מטעם משרד האוצר.
- ש. בזק - מזכיר הוועדה.

סדר-היום: שאלות ותשובות.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

שאלות ותשובות:

ש. בז'רנו: לפי הדו"ח שנמסר לנו מסתבר, כי ההכנסות במטבע חוץ במשך שמונת החודשים עד נובמבר עלו מ- 160 מיליון בשנת 1953 ל- 207 מיליון. האם יכול מנהל משרד האוצר למסור לנו מספרים על היבוא באותה תקופה? האם עומדת לרשותנו רזרבה במטבע חוץ, ומהו סכומה?

י. פורדר: אני מבקש כי מנהל משרד האוצר למסור לנו הסברים לדו"ח שאוגש לנו.

במסגרת הוויכוח על חוק לעידוד השקעות הון השתדלתי להעלות שתי הצעות, שלותי יכולות לתרום לפתרון הבעיה. האחת נוגעת למתן ערובות סתמיסות למסקיעים כדי להפיג את פחדם הגרם בגלל אי-הבטחון באזור - וזהו לדעת גורם מכריע. אני סבור שעלינו לחשוב על הקמת קרן מיוחדת, במסגרת הארנונה, אשר באמצעותה נוכל לשלם את הנוזקים. מסתבר שאין אפשרות להבטיח "ריסק" נגד מלחמה כי הדבר נוגד הסכמים בינלאומיים, אולם יש אפשרות של ביטוח משנה. האם האוצר מוכן לתמוך בהצעה כזו?

כן הצעתי להוסיף בחוק סעיף מיוחד כדי
לשמור על האינטרסים של הטסקיעים, אותו סעיף המופיע בחוק האמריקאי
בנדון "דיסקלוז'ר אוף פקט", לפיו חייב מציע האסקעות לתת תיאור
מלא וממיתי של כל העובדות. אני יודע על כמה מקרים בהם ניתנו לטסקיעים
הבטחות שאי-אפשר היה למלא מחריגן ולא היו סיכויים לקיימן. אני
מבקש לדעת מה דעת האוצר על הכנסת סעיף כזה בחוק?

בקשר לתקציב הפיתוח אני מבקש לשאול: האם
ישנה התאמה בין תקציב הפיתוח או בכלל בין פעולות האוצר לבין תכניתה
של הטכנות היהודית לגבי העליה. שמעתי שיש תכנית להעלות 30,000
נפש, ויש כאלה המדברים על 50,000. לדעתי טובת העליה דורשת כי נמנע
שוב מצב שהיה קיים לפני שנתיים, לפיו באו מרבה אנשים ולא יכולנו לקלוט
אותם, גם לא באורה הפרימטיביים ביותר. לפי הערכתי את תקציב הפיתוח,
יטרם ראיתי אותו, יש לי ספק רב אם האמצעים של האוצר מאפשרים לקלוט
50,000 עולים. אני מוכן להגיד בוודאות שעזרת הטכנות היהודית בטוח
זה היא טובלת כיוון שיש לה חובות וגם חלה ירידה ניכרת בהכנסות
המגבית היהודית. אני מבקש לדעת האם קיים תיאום בין התכניות.

ק. לונ: בסעיף "מוסדות ציבור" יש הגדלה ניכרת לעומת
השנה הקודמת - מה גרם לכך?

באיזו מידה גדל היבום בחדשים הללו? הייצוא
גדל ב- 70%.

ט. דיין: אני מבקש לקבל פירוט של הסעיף "מוסדות ציבור".

כיצד נעשה החשבון לגבי השילומים? האם המכום
של 62 מיליון דולר מתבטא רק בסחורות או גם במזומנים?

א. הרצפלד: עד כמה שידוע לי, הרי מספר המטפחות הגרות
עדיין במעברות בחדשים ובדומים מגיע ל-14,000,
זאת אומרת: 80,000 - 70,000 נפש. הסכום המוקצב למטרה זו בתקציב
הפיתוח יכול לפתור את הבעיה רק בחציה, ובשנת 1955/56 יחסלו אולי
רק 7,000 בדומים. ההוצאה של 70,000 ל"י לתיוקן הבדומים לאחר השטפון
היא הוצאה ארעית, כיוון שברור מעל לכל שמן שהבדומים לא יחזיקו מעמד.
נשאלת לכן השאלה: האם אין מקום לעבור מסיטה של תכנית תלת-שנתית
לתכנית דו-שנתית, כדי לפתור את הבעיה בזמן יותר קצר?

הינר י. גורי: בגליון סיום א' של עתון "זמנים" נתפסרמה
רשימה תחת הכותרת "האוצר מייצר סטפדים", בה
נאמר כי האוצר מוסר מספים בלתי-נכונים לוועדת הכספים בדו"חות שהוא
מגיש. אני מניח שלאוצר יש פשה לומר על נושא זה.

ט. דיין: ההשערות הן כי השנה יעלו לארץ 30,000 עולים.
לפי המספרים המתגבשים אלינו מתקציב הפיתוח
מסתבר שעומדים להפנות 2,000 - 1,500 מפשחות להתיישבות. אני מבקש
לדעת לאן חושבים להפנות את השאר?

פ. ספיר: לחבר-הכנסת בז'רנו רצוני להשיב כי יש לנו
כבר פחות או יותר דו"ח על היבום במשך תשעת
חדשי השנה, ואני אומר "פחות או יותר" כיוון שאנו מתקשים מאד בפרסומים.
התחייבנו - ואנו מטדלים וחותרים להגיע לכך - שנחיה לפי תקציב קבוע
של מטבע חוץ. בהתאם לתקציב זה, היינו צריכים להוציא סכום של 48 מיליון
דולר למזון ו- 20 מיליון דולר לרכישת חמרי-גלם לייצור סקופים. התחייבנו
על כך לא רק כלפי הכנסת, אלא גם כלפי גורמי חוץ שעמנו יש לנו קשר, כמו
הממשלה האמריקאית. באוגוסט 1952 נחתם הסכם על-ידי שגרירנו אבא
אבן - ביישור הממלא - לבין ממשלת ארצות, אשר סעיפיו קובעים כי עלינו

לפעול בהתאם לתקציב מטבע חוץ מגלי להגדלת החובות.

עד כוף חוץ כרך הוצאנו למזון ככום
של 51 מיליון דולר, במקום 48 מיליון שנקבע בתקציב. לענין זה יש
לנו הסבריה כלתים הספקים לנו רק מותבו חלם גם את גורמי החוץ. הפרט
שנתהווה בגרם בגלל עליית מחיר החיטה בשוק העולמי ל-80 דולר הטון
במקום 73 דולר. מחיר הוצבלה בימים עלה בחודשים האחרונים וזה השפיע
על כך. כן היינו צריכים לקבל מהחקלאות 36,000 טון חיטה, ולמעשה לא
קיבלנו אף טונה אחת. במידה שקיבלנו 16,000 טון, קיבלנו תמורת
שעורה.

הכלכלן המסריקמי הרשמי ד"ר וליטמן,
שהוא מבנו של הייל, לה תזכיר לוושינגטון גבדון הגדלת הוצאות.
הטענה העיקרית היא כי בטעיה "מפרי-גלם לייצור מקומי", אנו עומדים
להגיע להוצאה של 33 מיליון דולר במקום 20 מיליון דולר שנקבעו.

(המשך הישיבה רשמה חס).

כל זה לתצרוכת מקומית.

יש לנו בענין זה כמה וכמה הסברים שבחלקם

צולעים; אמנה כמה מהם:

א. שהחיסוב הזה הוא לפי רשיונות שהוצאו
לפי אקרויטיביים שנפתחו בבנקים, אבל אין זאת
אומרת שהם נוצלו;

ב. שיש כאן רשיונות שאנחנו בטוחים שלא

ישתמשו בהם;

ג. שלאחר סגורנו את ענין הייבוא ללא
תשלום - שבחלקו היה ענין של הכרכת דולרים - אנחנו חייבים לתת לזה פתרון.

ד. שיש אצלנו קנה-מידה של סימוס בסילומים.

ה. (נימוק של הטר ברנטטיין). אם רוצים
לספור על רמת הפחירים כדי שיסאר שוק של היצע ולא של קביה עם כל התוצאה
הכרוכה בזה, יש להחזיק מלאי יותר גדול. לעומת זאת טוענים שבביל זה
לא צריך לשלם מסלם המסים. אנחנו נמצאים במבוכה בענין זה ועיכבנו את
כתיבת התזכיר. זה ענין שסובך ואנחנו פועלים בשיתוף פעולה הדוק עם
מסרו המסחר והתעשייה וקיימים ישיבות קבועות עם מנהל המסדר. הוא למשל
בא ומבקש עוד 800 אלף לירות בביל ניר ועוד אינני יודע כיצד נצא מכל
הענין הזה.

בדלק הוצאנו כמליון וחצי פחות. במקום 36
מליון הוצאנו כ-34,5 מליון. הדבר הזה קשור עם הקביות היותר זולות ברוסיה.
אבל עכשו אנחנו טוב קונים דלק יותר יקר ומתעוררות בעיות אחרות ובכנסים
לסיבוב של סובסידיה.

תוך שבועיים יונח על שולחנכם ויפורסם דו"ח
על חובות המדינה עד 1.1.1955 וביצוע התקציב (על ההוצאה וההכנסה).

שאלו כאן אם יש לנו דורבה בדולרים. אמרתי
כבר בכמה הזדמנויות שעברנו כברת-דרך מאן היינו מקבלים מברקים שאם לא
נטלח כסף תוך 7 שעות לפסטו את הרגל. כיום יש לנו דורבות טובות העומדות
לרשותנו. ביום הששי שעבר היו לנו 45 מליון דולר בצחרות טובות. מספר
זה איננו לפרסום. הכסף הזה עומד לרשותנו, ובוכל אפילו טחר להוציא
35 או 30 מליון דולר בטקרה שנרצה בכך.

יש לנו תחזית של מה שיקרה לנו בשנת 1955.
אם לא יחול שינוי דרסטי בצד ההוצאה או הכנסה, נסאר באותו מצב של ה-45
מליון דולר. ייתכן שעוד נספר קצת את המצב בחוף 1955. אני טוב חוזר
ואומר: מספר זה איננו לפרסום.

את הספעת הדבר הזה אפשר לראות כבר בשוק
ברחוב לילינבלום. מחיר הדולר ירד, ומחירו של הזהב לא היה כל-כך נמוך
כמו היום מזה שנת-ימים. מחיר הדולר בחשבון חסום הוא 2 ל"י או 1,950 ל"י.

גם העובדה שהאינדקס עלה בשנת 1954 ב-7,5 אחוז
לעומת 1953 אומרת דבר-מה.
כל אלה הם סימני-היכר של המים הטקטים היום.

איננו מסתמסים בכל ה"אקספנסוס" העומדים
לרשותנו (ז.א. גביה על-פי 90 יום). יש לנו רשות ל-30 מליון דולר ואנחנו
מסתמסים ב-14 מליון. המצב עלול כטובן להסתנות בכל חודש, כי 75 אחוז
של ההכנסה מסטיכים לבוא סחוף-לארץ כמו עד כה.

לשאלתו של חבר-הכנסת פורדר בדבר פרטים על מסבע
חוף. אינני יודע לאיזה פרטים הוא מתכוון. אענה לשאלתו שמצטרפת לשאלתו של
חבר-הכנסת דיין על מוסדות הציבור היהודיים.

המכום של 45 מליון דולר כולל 30 מליון דולר של ה"דפאנדינג". כל המסך ה"דפנדינג" הוא 31,800,000 דולר ומזה הכניסה הסוכנות כ-15 מליון דולר. יש פה כ-25-30 מליון דולר מטבה 1955/6.

יש הכנסה גם מסקורות שקודם לא הביאו דולרים. אמנה אותם מבלי להביא טענות על איזה סקור שהוא. למשל, כל הקבוצה הדתית, פרט למפלגות עצמן. אני מתכוון לישיבות, מוסדות צדקה, כל עסקי הסקריפ. היינו מקבלים מהם מעט מאד דולרים. עכשו אנחנו מקבלים כ-75%-80% מן הדולרים מן הקבוצות שמניתי לעיל. לפני שבועיים ביקרה אצלי מטלחת של 5 רבנים זקנים עם הרב סרוצ'קין בראשה, הם ביקשו שיתנו להם תמורת הדולרים 1.80 ל"י, ואז לא יצטרכו לעסוק באסקי הסקריפ. כלומר, להמשיך באותו הסדר שבקבע בזמן החגים. שקלנו בדבר והחלטנו להמשיך לתת להם 1.80 ואנחנו מקבלים מהם את כל הדולרים.

שנית, הפיצויים מגרמניה. אנחנו הערכנו את המכום ב-300-350 אלף דולר. האופטימיסטים העריכו אותו ב-500 אלף דולר. לחודש. הוצאנו ב"ר ערך מיוחד כדי להנעים את סטירת הדולרים על האנשים האלה. אטבנו עם של הפקדלים וד"ר פורדר והתייעצנו בשאלה זו. אמנם אין מסתמים בניר ערך זה, אבל אנחנו מקבלים כ-70% של המסך המגיע בדרך זו, והם מסתמים ב-900-800 אלף לירות לחודש (כפליים מן המסוער). כל זה מגיע במזומנים, כל שבוע באמצעות 4 בנקים.

שלישית, כאשר עמדנו ודאגנו לכל דולר, סייענו בעקיפין להסתנה בסטירת הדולרים. יש מוסדות שיש להם הרשות להחזיק דולרים בחוץ לארץ והם היו באים ומציגים לנו דולרים תמורת לירות, שיחזירו לנו כשאנחנו נחזיר את הדולרים. את כל אלה סיכולנו חיסלנו והדבר הזה לוחץ עליהם. אי-אפשר לאמר שעל-ידי זה לא גדלה ההכנסה של דולרים.

רביעית, סגרנו את החשבונות החסומים ועברנו לחשבונות רגומים. הדבר הזה עוצר את צעדי ההתחמקות של סטירת הדולרים. לזה דרושה גם אטמוספירה. לא כדאי לאנשים לקבל דולרים באסריקה מחשבונות חסומים, והם מוסרים לנו את הדולרים. דולר ודולר מצטרף ויחד נצטבר מכום שנתקציב המסוער לא ציפינו להם.

למדתי שבטעה שמכים אויב והוא נסוג יש להכותו עוד יותר חזק. קיימת בעיה של סקריפטים. גילינו כאן טבח שלם שבו רימו אותנו. אנו מקווים שעל-ידי הסדר החדש אנחנו נקבל יותר דולרים.

כל אלה יחד והאקלים הכללי, שאיננו רציים אחרי כל דולר בשוק הפרטי, מוסיפים למכום הכללי.

איננו יכול לאמר זאת על המוסדות. קרן היסוד, (חלקה במגבית המאוחדת) קיבלה 25% פחות דולר מאשר בשנה שעברה. בטקום 40 מליון דולר קיבלו 29 מליון דולר. אין גם לשכוח שהמענק היה יותר קטן מטבה ובטקום 72 מליון דולר קיבלנו רק 52 מליון. ז.א. שאילו יתר הדברים היו כמו בשנה שעברה, היה מצבנו יותר טוב.

חבר-הכנסת דיין רוצה רשימה מפורטת של כל המוסדות. אני בטוח שיגישו למטלה וגם יביחו פה על השולחן את הרו"ח של מגבית ההסתדרות בעד השנים 1948 - 1954. אני יכול להגיד בבטחון גמור, על סמך החומר שבדק, שכל הדולרים שקיבלנו תוך הזמן הזה, או על-ידי חובות שולמו, או בהרכים אחרות, הכל נעשה לפי החוק ולפי הדין.

מבקר המדינה בדו"ח מס' 5 שמונה אצלנו, טוען שאין די ביקורת על כל דולר. אנחנו חושבים עכשו לצמצם את המטרה הכלכלית. על-כל-פנים גם במטרה הכלכלית הקיימת לא יכולנו לשלום על כל מי שמנסה להבריח דולרים. והכוונה לא רק למפלגות. איננו יכול לתת את הפירוט הטלא של כל המוסדות. ביקשתי שיכינו לנו רשימה/מי מסר דולרים בתעשה החדשים האלה.

אני סוּתף לדעתו של חבר-הכנסת פורדר - אינני יודע מה דעתו של חבר-הכנסת בז'רנו - שהנימוק העיקרי לאי-השקעת כסף בארץ - אני מדבר על סוכמים ניכרים - הוא פוליטי. לפני שנתיים הבאנו טפסחה אמריקני לבחורת. הוא היה פה הרבה זמן, ואמר שכל ענין הבחורת נראה לו. אבל כאשר היינו באילת ובתנע הוא שאל אותי מדוע כל הטובבים אותנו מהלכים חסושים באקדחים. טובן שאי-אפשר להטביר לו שרק לפני ימים מספר נהרגו בסביבה 5 יהודים וכי מצד אחד יש גבול מצרי ומצד שני הגבול הירדני. והדבר הזה אינו קיים רק לגבי תנע. אנו בעצמנו צועקים וצועקים על ענין ההסכם התורכי-עירקי, ופאותם האנשים שמהם אנו מבקשים לכתוב תזכיר או להשתתף במסלחות, אנו מבקשים להקיע כספים. אני בטוח שרכשו את חברת החטל רק לפני סמ-1938 לא שקיעו גרוס אחד. אחד מסנהלי חברת החטל גדולה מאוד בארצות הברית אמר לסטואל, שיט מקומות שבהם אפשר להקיע כסף, שהם פי-כמה יותר בטוחים מאשר חברת החטל הישראלית, ובמיוחד לאחר שקוראים את התזכירים שלנו שבהם נאמר שחלק גדול של מתקני החברה נהרס וכו'. אפשר להקיע כספים במקומות אחרים, וקודם-כל בארצות-הברית.

יש לראות את הטציאות כפי שהיא. ההשקעות בתעסיה ובטפעלים אחרים אינם נותנים את מה שהיו נותנים קודם; הם אינם נותנים עדיין פרי. בדיוק כמו בחקלאות. אתן לכם מספר לדוגמא. קבענו 20 מליון דולר בשלב ראשון למכונות מסילומים לצרכי התעסיה. (ס. בז'רנו: זה לשלוש שנים?) לא הזמן הוא המגביל, אלא הצריכה היא ההגבלה. אם יזדקקו ל-50 מליון, יהיו 50 מליון.

יש השקעה והיא אטית. ראשית, קצת יותר קשה לעסוק בתעסיה מאשר לפני 3 או 4 שנים, מתוך האוירה שיצרנו לעצמנו מסביב לענין ההצטרדה. עד היום אישר אוצר התעסיה בהלואות ל-187 מפעלים מכונות ב-8 מליון דולר. לעומת ה-20 מליון ו-50 מליון, לעומת הצורך בהגדלת הייצור, זה כאין וכאפס. אבל אם ניקח את ה-8 מליון כקנה-מידה, זה מספר מעודד. אינני יכול להיות בטוח שכל ה-8 מליון גמרו את כל המידורים. יש רשימה שלא הוגשה לאוצר לתעסיה. בחלקו הוזמן כבר והיתר נמסך בצעדי צב. (ס. בז'רנו: האם הכל נעשה באמצעות אוצר לתעסיה?) הבנקים האחרים טוענים שאנחנו מפלים אותם לרעה. בינתיים זה נעשה באמצעות אוצר לתעסיה.

לשאלתו של חבר-הכנסת פורדר על תקציב הפיתוח ועל ההתאמה עם הטוכנות היהודית. חבר-הכנסת פורדר ודאי יודע מתוך קשריו עם אנשי הטוכנות שאנו עובדים איתם בהתאמה טלאה. אמנם התקציב אינו עונה על הצרכים, אבל הוא נעשה בהתאמה עם אנשי הטוכנות. לצערנו, הטוכנות עומדת עכשו להקטין את תקציב ההתייבות ב-11 מליון, ואם נוסיף לזה את הכוונה שהיתה להוסיף 8 מליון, ז.א. שחסרו בתקציב 20 מליון. פירוטו: 400 יטובים נעשה אמנם מאטן להחזיר את ה-11 מליון, אבל אם יואשרו הם יחסרו בטנה הנאה.

ברור לי שבתקציב של 192 מליון ל"י אפשר לסדר את הפיתוח. המטרדים הגישו תביעות בסך 465 מליון ל"י. אם נבכה טזה את חלקנו, הרי זה 440 מליון ל"י. גם אם המספר הזה טוגזם אין המספר 192 מליון טספיק. ומה גם כאשר מדברים על עליה של 30 אלף יהודים ואפילו 50 אלף יהודים.

הטילומים טופיעים אצלנו בתקציב. חלק אנו מקבלים בולק. זה ענין של טכניקה. אבל מה שכתוב כאן זו אמת.

לשאלתו של חבר-הכנסת הרצפלד בדבר בדוננים. אני סוּתף לדאגתו בענין 7000 טפחות. בתכנית התלת-טנתית אנו בונים בטביל 11 אלף, ביניהם אנשי העליה ה-7000 אנשי הבדוננים הקיימים לוקחים בחטבון 3000-4000. בתכנית התלת-טנתית לטיכון עולים, אתיטבות ומפדה אזרחי, יש 80 מליון ל"י. הובטח לנו על-ידי המטכנים טנצטרך לטלם בטנת החטבון רק 25 מליון ל"י. בחטבון כופיע טנתנו עוד כ-15 מליון כמטרעות. ה-75 מליון יכבירו עלינו. טבחינת התקציב התכנית היא בסדר בטביל 3 טנים, אבל טבחינה כמפית זה יכביר עלינו כי חוך 10 חדשים נצטרך לטלם יותר מטליט, כי את הטלובה יעטו לא בטטך 3 טנים, אלא חוך 21 חודש.

אינני זכאי לפרטם את תקציב הפיתוח.
אבל בתכנית של 192 מליון ל"י יש טוב כ-4000 יחידות לעולים ולבדוניהם,
לפי התכנית התלת-שנתית. ז.א. בשנת 1956/57 נצטרך להכניס את השליש
השלישי.

חבר-הכנסת ריין טאל בענין ההתייחסות
החדשה לעולים בונים עכשיו במקומות פרט לתל-אביב וח'פה; בתוך ה-11 אלף
יחידות של השנה שעברה 4000 הועמדו לרשות מטרחה זו. מתוך 4500 שיש בתכנית
1955/6, יש חלק בטביל עולים מלה. היה טוב אילו יכולנו להגיע לפתרון
פלא. התשובה לזה היא: 192 מליון אינם מספיקים ו-460 מליון הם יותר מדי.
אני גם אינני בטוח שאילו היו לנו 460 מליון ל"י - מה כסובן תאורטי -
סותר היה לנו לעשות את הדבר הזה. באים אלינו השכח והערב בעלי תעסיה
או בנקים ואוספים שיש בידיהם להשיג 20-30 מליון דולר לשנתים-שלוש,
ואז יקבלו 50-60 מליון לירות. איננו יכולים לעשות זאת מכוס מאז נצטרך
להגדיל את מחזור הכסף. ופירוטה הגדלת האמצעים ב-50 מליון ל"י.
ביציבות יחסית זו שאנו נמצאים בה, עלינו להזהר עד מאד, כי היא אינה
תוצאה של הגדלת הייצור והייצוא והפחתת הייבוא, אלא תוצאה של מניפולציות.

לשאלתו של חבר-הכנסת גורי בענין
הפרטום ב"זמנים". עלי לאמר שעוד לא היה עתון שפרטם עלילה כזאת כפי
שנתפרסמה ב"זמנים". העתון פירטום 4 עובדות: א. שגילתו הוראות להכין
שני טיני דרו"ח - אחד בטביל אנטי-סלופכו באוצר ואחד בטביל לעדת הכספים
לכנסת; ב. שלטות סגדיל לכל חודש את האסרתי בבנקים סמליריים וספורים
את זאת; ג. שעושים כל טיני מניפולציות ולקבלים הלוואות פעם בשער גבוה
ודוסטים את זה בשער נמוך פעם בשער נמוך והוסטים את זה בשער גבוה.
ד. בענין סס-הכנסה ססדורים הלוואה בבנקים, למרות שאין אפשרות לרשום,
רוסטים זאת.

בענין הראשון - הדרו"ח. זו עלילה
ושקר שאין כפוהם. פרט לתקציב הבטחון, הכל גלוי ולא מסתירים דבר. אני
הקדמתי עבודה לדיווח יום-יומי ואנו פוסרים לכנסת ודרכה לציבוריות את
הכל.

כל 4 העובדות ספוזכרות כאן שאילו אינן
סופיעות בדרו"ח, סלפיעות ביוני, סרץ, ספטמבר, אוקטובר ונובמבר. אנחנו
ספרסטים את האקטיב והפסיב הסקוצר כל חוד. הכל סופיע ברבעונים. אנחנו
רוסטים את הדולריה סקיבלנו ב-36 דולס לדולר, לפי השער הקיים קקונים אותו.
כל כסף סקונים רוסטים לפי השער הקיים. אני בטוח שיש כאן מגמה לחתור תחת
האקלים הכלכלי סנוצר עכשו. אנחנו בוחנים את האפשרות לתבוע את העתון
לדין. אני חושב ואומר: איש לא העלה על דעתו סצריכה להיות קבוביה כדי
להטדיר סכס דבר סה.

ס. דיין:
קרן הקיימת קיבלה הלוואה של 10 מליון
דולר. מה לאוצר ולזה?

א. הרצפלד:
כפי שאני סתאר לי כולל תקציב הפיתוח
סכום בטביל סחזור ומלאי. סדוע אי-אפשר
לסנוא סקור לכיסוי הצרכים האלה סלא בתקציב הפיתוח?

פ. ספיר:
הסקור האחר סופיע בצד ההכנסה של התקציב -
30 מליון ל"י, הלוואות פנימיות בין
הקהל הישראלי. אני האחרון ססתנגר לזה, אבל זה לא סציאותי.

הינ'ר י. גורי:
בתקציב הפיתוח אין סעיף לסלאי.

א. הרצפלד:
ייתכן סדברין ססלמים את הדברים, אך
לי נראה כי הם אינם סלמים. סה יש לנו
סבנק ישראלי?

א. ססופ:
באיזו סידה הוסטן הפער בין הייצור
והתצרוכת?

ט. בז'רנו:
לא ברור לי מדוע תהיה הספעה אינפלציונית
לדבוקציה שלפיה נוכל לקבל דולרים תמורת
לירות ישראליות. בטח הטעם נחות אינפלציוני?

י. פורדר:
האם אוכל לקבל טאזן תשלומים ל-1956?

פ. פיפר:
היטיבה הבאה אוכל לסטור לך זאת.

בענין ה-10 מליון דולר - קודם כל הקרן
הקיימת צריכה לשלם חובות. אבל היא עובדת איתנו בשיתוף פעולה; היא מקבלת
כסף מאתנו ופחזירה לנו כסף. בכנס הזה היא פתרה שאלה של שתיים-שלוש
שנים. מתוך זה כ-4 מליון דולר הכנייה מתוך המגבית המסורתית. האוצר יזם
את הענין הזה. התחלתי בו כאשר הייתי בסן-פרנציסקו ולפי הצעתנו הם שלחו
לשם אדם והוא הצליח מאד. אנחנו מקיימים פיקוח מלא על כל הדולרים שלהם,
של תהיה ורר.

בענין הקטנת הפער - הרצאתי על התקציב
למסבוע חוץ ל-1954/5 ובהזדמנות זו הבאתי
מספרים על הקטנת הפער. אבל השאלה היא לאחור שהוא קטן, חסרים לנו
לתצרוכת פקופיית כ-120-130 מליון דולר, ולהקטנות וחובות יש לנו כ-350
מליון דולר ל-15 שנה. בדרך זו נעלם המפגל בהקטנת הפער.

פרט לפרדסנות איננו מקבלים את הכסף
המלא, כלומר את הדולרים בעד הייצוא. מובן שיש דרגות טובות של אי-מסירת
הדולרים; עומדים על המקח על כל פרוטה. ויש מי שרוצה לייצר רק בסביל
השוק הישראלי תמורת הדולרים שהוא מקבל.

יש אופרים שהאוצר מפריע והדברים מתפרסמים
בעתון. העזרה לתעשייה הולכת וגדלה ותבאנה גם תוצאות לזה.

"בנק ישראל" - דומני שהוא הוכיח שהביא
תועלת רבה במסך החדשים מאז קיומו. כל ענין דו"ח הבנקאות שפורסם אקהל
סופר עכשו בהדבה. הבנק לא הוקם כדי שיתן הלוואה. הוא בכלל אינו יכול
לתת הלוואות. חבר-הכנסת הרצפלד, אתה מציע להכניס לתקציב הפיתוח אמצעים
מלאכותיים וזה לא טוב.

ליתר השאלות אטיב בפעם הבאה.

הי'ר י. גורדי:
ועצת הכספים תתחיל בדיוני בתקציב
בשבוע שתחיל ב-8 בפברואר.

היטיבה בנעלה בשעה 11.10
=====